

Úvod a pozdrav Ježíš říká:

Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života i do bran města.

Píseň 273,1

Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.

Píseň EZ 276

Modlitba

Pane Bože, otcovsky i mateřsky jednající, jsme Tvoje děti, dnes přicházíme, protože jsme slyšeli Tvé zavolání. Slyšeli jsme, že u tebe je slovo k slyšení, slovo milosrdenství i naděje. Upínáme k Tobě své oči a snažíme se rozpoznat Tvé povzbuzení, které připravuješ pro každého z nás. Dnes je první neděle adventního času. První neděle očekávání tvého příchodu. Děkujeme, že jsme zde, že se i nám ukazuje cesta k tobě. Chceme Tě dnes prosit, abychom z Tvého Slova neslyšeli jenom střípky, útržky, ale aby k nám promlouvalo cele a proměňovalo nás tak, abychom Ti byli dobrými služebníky. Prosíme nejen za sebe, ale za všechny, které tvé slovo propojuje. Amen.

1.čtení Mk 13, 1-11

Píseň Sv 224

Text Mk 13, 12- 27 a kázání

Milí přátelé, asi se ptáte, proč začínat takovým drsným textem nový rok... Není to jen má svévole i církevní tradice před nás staví tohle téma. Jakoby hned na začátku se máme podívat až někam za konec. Jakou to má ale logiku? Logika toho žánru je prostá. V dějinách se stále vrací doby, kdy by jeden nejraději zalezl pod deku a vylezl, až se všechny bouře přeženou. Literatura, kterou nazýváme apokalyptická – tedy v tom původním smyslu – odhalující to poslední - se těší nebývalého zájmu v dobách, kdy přitahuje. Kdy jeden neví, kam skočit, aby přežil, aby obstál (ve všech těch nemocech, válkách, zneužívání moci, nespravedlivosti, neschopnosti se vymanit z okovů nespravedlivého společenského systému atd.). Začít takovým textem na nový církevní rok znamená vzít vážně konečnost času i prostoru a neuletět při tom do nebeských výšin, nebo do utopických lidských vizí. Začátek i konec je v Božích rukou.

I.

Bohoslužby 3. 12. 2017

1. adventní neděle

Ježíšova řeč je ale drsná. Hlásá tedy Ježíš katastrofy? Nikoliv. Neprorokuje, že přijdou časy zlé. Je to naopak. Ta Ježíšova řeč je řečená a zapsaná v dobách, o kterých sama vypovídá. Ježíš i učedníci zažívají hrůzy římské vlády, nebo přes své rodiče mají v paměti hrůzy předchozí vlády Seleukovců. Oni sami jsou v bouřích. Nejde o jejich zvědavost, ale oni prostě chtějí znát konec svého trápení. A jak říká Hawkeye ze seriálu MASH: " Kdybych byl naverbovaný do stoleté války, nemusel bych o ní vyprávět svým vnoučatům, protože by byli v ní se mnou." Tohle přesně prožívají učedníci a židé obecně už po generace. Jsou bouřky, které solidarizují celé generace... Které ale nakonec vytváří ty nejkvalitnější ohniska odporu proti zlu – ty přenesou to podstatné dál. I. Naši učedníci mají obvykle dost otázek, ale jen málokdy z nich vyjdou jako hrdinové. "Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení, až se začne všechno schylovat ke konci!". To je otázka kardinální. Chtějí znát čas a znamení konce útrap. Právě vyšli z chrámu, viděli tu nádhernou stavbu, kámen na kameni. Ty obrovské balvany, skvěle opracované a seřazené podle plánu! Fundament na fundamentu. A Ježíš jim cestou řekne, pěkně se podívejte, nebude to dlouho trvat a z těch fundamentů bude štěrk. Ježíš se v tu chvíli stává takovým politicko-náboženským komentátorem. Dochází mu, že společnost je poblázněná. Jedna část chce vzpouru (jakousi revoluci proti Římu), ráda by prosadila náboženskou a národní suverenitu. Vyhlásit nezávislost a návrat k Davidovskému království. Bůh to tak chce, prý. Další skupiny se pohybují mezi konformismem, kolaborantstvím, nebo náboženským blouznivectvím. Schovávají se do jeskyní a vyhlíží Boží zásah. Než to přijde, pracují na své osobní dokonalosti. Pán ostatní zařídí. Ježíš ale sedí naproti chrámu - nadohled centra tehdejšího dění. Nevolá po revoluci, ani nevolá po Davidovi. Nevolá, schovejte se. To, po čem volá, je, napřimte se. Je na Olivové hoře a pozoruje chrám.

Chrám byl tehdy poslední jistota. Je to symbol poslední jistoty, která zbývá. Co když padne i ta? Ježíšovi je jasné, že je otázka času, kdy padne. Společenská nálada a reakčnost dřív nebo později spustí tvrdou odvetu Říma. Stane se tak o cca 40 let později a ještě později budou židé i křesťané vyhnáni z Jeruzaléma. O co tedy Ježíšovi jde? Jak se chovat tváří tvář situaci, kdy i poslední jistoty padají? Kamínek se latinsky řekne calculus – s čím tedy Ježíš kalkuluje, jaký má plán a jaké kamínky sebrat, aby ten život stál za to i v bouřkách?

Na otázku učedníků Ježíš, jak je jeho zvykem, vlastně neodpovídá. Vybízí je ale k určitému životu. Tváří tvář děsům jakékoliv doby a jakékoliv podoby – osobní, společenské, politické, mezinárodní, přírodní, odpovídá povzbuzeními: „Mějte se na pozoru“ (to řekne dokonce třikrát). Vlastně je v té větě trochu vtip. Ježíš jim říká, když se to semele, pořádně se dívejte! Dál v textu řekne, kdo uteče, vyhraje, ale v té první fázi se dobře dívejte, promyslete, co se děje. Teď nikam nezálezejte, zjistěte, o co jde, ukáže se, kudy se vydat – třeba je to jen přeprška a třeba také ne. Buďte pozorní: Aby vás někdo nesvedl. Těch siláků - lžimesiášů, se vyrojí dost, vy si je dobře prohlédněte, může se totiž stát, že vás budou chtít soudit. Mějte se na pozoru, neboť jsem vám řekl všechno. Nebojte se jste připravení. Nelekejte a nemějte předem starost, co budete mluvit... II.

Ta Ježíšova příprava na život v krizi je prostá. Až uslyšíte válečný ryk, nebo jenom zvěsti. Nelekejte se! To ničemu nepomůže. Nemějte předem starost! V těch perných chvílích nebudete sami. Duch Svátý bude mluvit vašimi ústy. V pasáži, kterou jsme nečetli, se mluví o modlitbě. Modlete se, aby to nepřišlo v zemi. Neztraťte vztah s Bohem, jen se mu dovolávejte, i když bude mít obsazeno. Obsazeno nemá. A řekne-li vám někdo: 'Hle, tu je Mesiáš, hle tam', nevěřte! Věřte naopak tomu, co říká. Všechno ostatní dobře zkoumejte a nenechte se napálit líbivými řeči. Ježíš tím vlastně říká: Není to jenom na vás, ale na vás záleží. Žijte tak, jako by před vámi bylo mnoho let, ale zároveň i tak, že zítřek bude

ten poslední den. Žijte s vědomím, že po vás nemusí nic zůstat, ani to na čem si zakládáte, ale nevzdávejte to. Hlavně ale neztrácejte orientaci v životě. Než to všechno přijde, neztraťte evangelium, mluvte o něm všem národům. V tom národě, ve kterém jste, to nezabalte. Je to důležitější, než se zdá. Kde se káže evangelium, je svoboda - nikoliv od katastrof, ale svoboda od strachu, že po těch katastrofách přijde ještě něco horšího, nebo také od strachu začít znova a nově. Po katastrofách přijde Syn Člověka – to je dobré, tohoto výhledu se držte. Ježíš je natolik velký frajer, že neřekne „budu to já“. Nechá to na Bohu, jak to bude. Řekne ale, že přijde s mocí, která shromažďuje – nenechává napospas samotě. Ježíš tu vůbec nemluví o hříších - o tom co se v životě nepovedlo – to vlastně nerozhoduje, on mluví o vytrvání. O dlouhém dechu člověka, který zastává určité principy. Žije jistotou, která není z toho světa, ale do tohoto světa přichází z venku. IV.

Kdyby Pán nezkrátil ty dny, nebyl by spasen žádný člověk. Ale kvůli svým vyvoleným zkrátí ty dny. Nechci teď zabrušovat do problematiky vyvolení, z toho se těžko vybrušuje, ale můžeme tuhle zvláštní myšlenku pochopit tak, že Pánu záleží, aby měl každý dostatek času, a zároveň toho času bylo tak akorát k unesení. V tu danou chvíli je nejdůležitější se nelekat, nedělat si předem starosti, modlit se, dobře rozpoznat komu věřit, prostě mít dlouhý zdravý dech. Záleží na nás, ale není to jen na nás. Od nejzazších konců země i nebe budou přicházet ti, co to nevzdali a poprali se s tím, co přišlo.

Pane, přijď, na tvou moc čekáme.

Amen

Píseň Sv 260

Vyznání vin

Pane Bože, vyznáváme své sevření, ve kterém se rozhlížíme, a všechno kolem nás se nám zdá nespravedlivé. Vyznáváme, jak těžko rozpoznáváme Tvoji cestu kolem nás i v našich vlastních životech. Trápí nás to a bolí nás to a my pak neumíme svědčit o Tvém životě, který nabízíš. Chceme Ti nyní odevzdat všechno to, co nás tíží a co nám brání žít Tvůj život plný lásky a odpuštění, ke kterému nás zveš, ke kterému nám nabízíš

posilu. ...

Pane, společně a nahlas před Tebou chceme vyznat svůj hřích. Chceme vyznat, že nejsme lepší než druzí lidé a spolu s nimi neseme vinu na bídě Tvého stvoření. Potvrďme, sestry a bratři, své vyznání hlasitým: Vyznáváme.

A přeče se odvažujeme před Tebe předstoupit s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pane, v naději víry v Tvého Syna a našeho Spasitele Ti chceme odevzdat všechnu trpkost, kterou ve svém srdci cítíme, chceme odpustit těm, kteří nás zranili a chceme poprosit za odpuštění ty, které jsme zranili my. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Slovo milosti

Všemohoucí Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista, odpouští všem, kteří činí pokání a obrací se k němu. Amen.

Píseň D 686

Modlitba

Pane Bože, děkujeme Ti za cestu, kterou před námi znovu otevíráš v tento čas adventu. Děkujeme Ti za základ života, který jsi nám dal v Ježíši Kristu. Děkujeme, žeš jej dal do základu celého svého stvoření. Děkujeme za Tvou přítomnost, kterou nám dáváš rozpoznávat ve chvílích bolestných i radostných. Děkujeme za Tvou spravedlnost, která je naplněná milostí a odpuštěním. Děkujeme za dar víry, díky kterému smíme vědět, že vše kolem nás směřuje ke svému konci, který Ty máš pevně v ruce. Děkujeme za dar naděje, ve kterém se smíme účastnit budování Tvého království. Děkujeme za dar lásky, který nám dává sílu a odvahu ve vztazích, které smíme a máme naplňovat k obrazu Tvé spravedlnosti. Děkujeme za to vše, co od tebe smíme přijímat a s celým stvořením tě dnes chceme chválit: Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech. Amen. Slova ustanovení: Ty jsi v pravdě svatý, Bože, pramenem všeho posvěcení. Způsob svým svatým

Duchem, abychom při přijímání chleba a vína byli učiněni jedno tělo s Kristem i se vši církví. Dej, ať zůstaneme ve společenství s ním až do onoho dne, kdy s ním budeme večeřet v jeho království. Neboť on v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To číňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To číňte, kolikrát koli píti budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“ (1K 11,23-26) Píseň Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň EZ 397

Pozvání

V tuto chvíli tedy pokorně prosíme, ať nás tato hostina posilní na cestě života, připravuje k setkání s přicházejícím Pánem. Když v jednom společenství spolu lámeme chléb a pijeme z jednoho kalicha, ať jsme zde účastni s naším Pánem, od něhož přijímáme život, do jehož milosti vstupujeme a vírou v něho jsme posilováni. Vždyť jsme slyšeli: Kdykoli jíte tento chléb a pijete tento kalich, smrt Páně zvěstujete, dokud on nepřijde. Kdo tedy chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli: pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství.

Přijímání

Společenství těla Kristova. Společenství krve Kristovy.

Propouštění

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Fp. 4,4 Ten, od něhož je to svědectví, praví: "Ano, přijdu brzo." Amen, přijď, Pane Ježíši! Zj. 22,20 Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem. 1Te 3,12

Píseň 408, 1-6

Přímělná modlitba

Ohlášky

Poslání

O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše, ať to slyší pokorní a radují se. Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujeme spolu jeho jméno. Ž 34,3n

Požehnáni

Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází. Jemu sláva i moc navěky. Amen. Zj 1,4.6 Píseň: 408, 7-11